

Begrundelse

Som det fremgår af Politiken den 9. juni 1999, findes der ingen regler for aflønning af censorformænd. Det betyder store forskelle i deres aflønning. Undervisningsministeriet har ifølge artiklen hidtil afvist opfordringer fra universiteterne om at opstille regler for timeforbrug, og siden ansvaret for universiteternes lønudgifter sidste år blev lagt ind under Forskningsministeriet, skulle afklaringsarbejdet været gået i stå.

Svar (18/6 99)**Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):**

Jeg kan oplyse, at Forskningsministeriet og Undervisningsministeriet allerede i næste uge mødes med Rektorkollegiet for at optage drøftelser om en nærmere vurdering af vederlæggelsen af censorformandskaberne ved universitetslovsinstitutionerne.

En fastlæggelse af normer for arbejdsopgaverne for censorformandskaber vil kræve en nærmere analyse af de opgørelser over medgået tid, de enkelte formandskaber har indsendt.

I det videre arbejde vil det ligeledes være naturligt at drøfte en eventuel normfastsættelse for en eller flere af arbejdsopgaverne for et censorformandskab med de relevante faglige organisationer.

Det er derfor ikke muligt på nuværende tidspunkt at angive indholdet af en eventuel fremtidig normfastsættelse, men jeg påregner, at der ved årsskiftet vil kunne være fastsat en nyordning.

Ad spm. nr. S 776

Fra by- og boligministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Kim Behnke stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1998-99, forhandlingerne side 2888, lød således:

Til by- og boligministeren (17/12 98) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren redegøre for, hvorfor en norsk statsborger med godkendt uddannelse og godkendt autorisation i Norge som autoriseret el-

installatør ikke kan få tilladelse til at arbejde i Danmark som elinstallatør?«

Supplerende svar (30/6 99)**By- og boligministeren (Jytte Andersen):**

Den norske statsborger, der henvises til i begrundelsen for spørgsmålet, har indgivet en klage til By- og Boligministeriet. Det fremgår af klagen, at den pågældende har arbejdet i 15-20 år med elsikkerhedsproblematik, men *ikke* er autoriseret i Norge, idet han ikke har bestået den dertil benyttede prøve. Klageren har oplyst, at han for lidt over ½ år siden har opnået autorisation i Sverige. Denne autorisation er ikke baseret på en aflagt prøve.

Reglerne om autorisation af elinstallatører fremgår af elinstallatørloven og den i medfør heraf udstedte bekendtgørelse nr. 495 af 5. juli 1989 om autorisation af elinstallatører. Ifølge disse regler er det bl.a. en betingelse for at opnå autorisation i Danmark, at man har bestået en særlig prøve.

For EU og EØS borgere gælder der – i overensstemmelse med rådsdirektiv nr.

64/427/EØF – en undtagelse, idet ansøgeren uden at bestå prøven kan autoriseres, hvis han indenfor de sidste 10 år har udført virksomhed som elinstallatør i et andet EU- eller EØS-land på en af følgende måder:

- Ved uafbrudt virksomhed i seks år som selvstændig eller som bedriftsleder.
- Ved uafbrudt virksomhed i tre år som selvstændig eller som bedriftsleder, såfremt ansøgeren kan godtgøre en forudgående uddannelse inden for det pågældende fag af mindst tre års varighed, bekræftet gennem et statsligt anerkendt bevis eller anerkendt af en dertil kompetent erhvervsorganisation.
- Ved uafbrudt virksomhed i tre år som selvstændig, såfremt ansøgeren kan godtgøre mindst fem års virksomhed inden for det pågældende fag som ikkeselvstændig.
- Ved uafbrudt virksomhed i fem år i ledende stilling, indbefattet mindst tre års virksomhed med tekniske opgaver og med ansvaret for mindst én afdeling inden for virksomheden, såfremt ansøgeren kan godtgøre en forudgående uddannelse inden for det pågældende fag af mindst tre års varighed, bekræftet gennem et statsligt anerkendt bevis eller anerkendt af en dertil kompetent erhvervsorganisation.